

SODBA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 14. aprila 2011*

V združenih zadevah C-42/10, C-45/10 in C-57/10,

katerih predmet so predlogi za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki jih je vložilo Raad van State (Belgija) z odločbami z dne 14. januarja 2010, ki so prispele na Sodišče 25. in 28. januarja 2010, v postopkih

Vlaamse Dierenartsenvereniging VZW (C-42/10, C-45/10 in C-57/10),

Marc Janssens (C-42/10 in C-45/10)

proti

Belgische Staat,

ob udeležbi

Luka Vangheluweja (C-42/10),

* Jezik postopka: nizozemščina.

SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi K. Lenaerts, predsednik senata, D. Šváby (poročevalec), G. Arestis, J. Malenovský in T. von Danwitz, sodniki,

generalni pravobranilec: Y. Bot,
sodna tajnica: M. Ferreira, glavna administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 3. februarja 2011,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Vlaamse Dierenartsenvereniging VZW R. Gielen, odvetnik,
- za belgijsko vlado J.-C. Halleux, zastopnik, skupaj s J.-F. De Bockom, odvetnikom,
- za Evropsko komisijo A. Marcoulli in B. Burggraaf, zastopnika,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlogi za sprejetje predhodne odločbe se nanašajo na razlago členov 3(b), 4(2), 5 in 17, drugi odstavek, Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 998/2003 z dne 26. maja 2003 o zahtevah v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki se uporabljajo za netrgovske premike hišnih živali in o spremembi Direktive Sveta 92/65/EGS (UL L 146, str. 1), Odločbe Komisije z dne 26. novembra 2003 o določitvi vzorca potnega lista za premike psov, mačk in belih dihurjev znotraj Skupnosti (2003/803/ES) (UL L 312, str. 1) in člena 1 Direktive 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov o storitvah informacijske družbe (UL L 204, str. 37), kakor je bila spremenjena z Direktivo 98/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. julija 1998 (UL L 217, str. 18, v nadaljevanju: Direktiva 98/34).

- 2 Ti predlogi so bili vloženi v okviru treh sporov, ki so se začeli s tožbama Vlaamse Dierenartsenvereniging VZW (v nadaljevanju: Vlaamse Dierenartsenvereniging) in M. Janssensa proti Belgische Staat (zadevi C-42/10 in C-45/10) ter s tožbo Vlaamse Dierenartsenvereniging proti Belgische Staat (zadeva C-57/10) za razveljavitev kraljevega odloka z dne 21. septembra 2004, s katerim je bil spremenjen kraljevi odlok z dne 10. februarja 1967 o uvedbi zdravstvenovarstvenega pravilnika glede stekline (*Moniteur belge* z dne 24. septembra 2004, str. 69208, v nadaljevanju: odlok z dne 21. septembra 2004) (zadeva C-42/10), kraljevega odloka z dne 28. maja 2004 o identifikaciji in registraciji psov (*Moniteur belge* z dne 7. junija 2004, str. 43185, v nadaljevanju: odlok z dne 28. maja 2004) (zadeva C-45/10) in kraljevega odloka z dne 5. maja 2004 v zvezi z vzorcem in podrobnimi pravili izdaje potnega lista za premike mačk

in belih dihurjev znotraj Skupnosti (*Moniteur belge* z dne 24. maja 2004, str. 40130, v nadaljevanju: odlok z dne 5. maja 2004) (zadeva C-57/10).

- 3 V skladu s členom 43 Poslovnika Sodišča so bile zadeve C-42/10, C-45/10 in C-57/10 s sklepom predsednika Sodišča z dne 2. marca 2010 zaradi medsebojne povezanosti združene za pisni in ustni postopek ter izdajo sodbe.

Pravni okvir

Ureditev Unije

Uredba št. 998/2003

- 4 Člen 3 Uredbe št. 998/2003 določa:

„V tej uredbi:

[...]

(b) ‚potni list‘ je vsak dokument, ki omogoča jasno identifikacijo hišne živali in ki vsebuje točke, ki omogočajo nadzor njenega statusa glede na to uredbo, [ter] se pripravi v skladu z drugim odstavkom člena 17;

[...]“

5 Člen 4(2) te uredbe določa:

„Ne glede na obliko sistema identifikacije živali je treba predvideti navedbo podatkov o imenu in naslovu lastnika živali.“

6 Člen 5 te uredbe določa:

„1. Pri premikih je treba vrste hišnih živali, naštete v delih A in B Priloge I, brez poseganja v zahteve iz člena 6:

(a) identificirati v skladu s členom 4, in

(b) opremiti s potnim listom, ki ga izda veterinar, pooblaščen od pristojnega organa, ki dokazuje, da je bila zadevna žival veljavno cepljena proti steklini ali po potrebi, v skladu s priporočili proizvodnega laboratorija, ponovno cepljena z inaktiviranim cepivom z najmanj eno antigensko enoto na odmerek (standard WHO).

2. Države članice lahko dovolijo premik živali, naštetih v delih A in B Priloge I, ki so stare manj kot tri mesece in necepljene, če so opremljene s potnim listom in so bile na kraju rojstva brez stikov z divjimi živalmi, ki bi lahko bile izpostavljene okužbi, ali če so v spremstvu mater, od katerih so še odvisne.“

7 Člen 17, drugi odstavek, Uredbe št. 998/2003 določa:

„Vzor[ci] potnega lista, ki mora [...] živalske vrste, naštete v delih A in B Priloge I, [spremljati pri premiku,] se pripravijo v skladu s postopkom, določenim v členu 24(2).“

8 Priloga I k navedeni uredbi se v delu A in B nanaša na pse, mačke in bele dihurje.

Odločba 2003/803

9 Člen 1 Odločbe 2003/803 določa vzorec potnega lista za premike psov, mačk in belih dihurjev med državami članicami.

10 Priloga I, na katero se sklicuje člen 2 te odločbe, obliko platnic in prvih treh strani določa tako:

I. LASTNIK

1. Ime: _____
Primek: _____
Naslov: _____
_____
Poštna številka: _____
Mesto: _____
Država: _____

2. Ime: _____
Primek: _____
Naslov: _____
_____
Poštna številka: _____
Mesto: _____
Država: _____

3. Ime: _____
Primek: _____
Naslov: _____
_____
Poštna številka: _____
Mesto: _____
Država: _____

ISO oznaka države članice + številka

Stran 1
od X

II. OPIS ŽIVALI

SLIKA ŽIVALI
(neobvezno)

1. Ime (*): _____
2. Vrsta: _____
3. Pasma: _____
4. Spol: _____
5. Datum rojstva (*): _____
6. Diaka: _____
(Barva & tip)

(*) Po izjavi lastnika

ISO oznaka države članice + številka

III. OZNAČITEV ŽIVALI

1. Številka mikročipa: _____
_____

2. Datum mikročipiranja: _____
_____

3. Lokacija mikročipa: _____
_____

4. Tetovinska številka: _____
_____

5. Datum tetoviranja: _____
_____

Podatke je treba preveriti pred vsakim novim vpisom v ta potni list

ISO oznaka države članice + številka

11 Člen 3 Odločbe 2003/803 določa, da mora biti vzorec potnega lista v skladu z dodatnimi zahtevami, določenimi v Prilogi II k tej odločbi.

12 V zvezi s tem je v Prilogi II, A, točka 1, določeno:

„Format vzorca potnega lista mora biti enoten.“

13 V Prilogi II, B, točka 2(c), je določeno:

„Številka vzorca potnega lista [je sestavljena iz] ISO kod[e] države članice izdajateljice, ki ji sledi individualna številka, [in] mora biti natisnjena na prvi strani vzorca potnega lista.“

14 Priloga II, C, točka 4, določa, da sta velikost in oblika „okenc“ v vzorcu potnega lista, ki je določen v Prilogi I, indikativni in nista obvezujoči.

Direktiva 98/34

15 Člen 1 Direktive 98/34 določa:

„V tej direktivi naslednji izrazi pomenijo:

1. ‚proizvod‘ je kateri koli industrijsko izdelan proizvod in kateri koli kmetijski proizvod, vključno z ribjimi proizvodi;
2. ‚storitev‘, katera koli storitev informacijske družbe ali katera koli storitev, ki se običajno opravi odplačno, na daljavo, elektronsko in na zahtevo prejemnika storitev.

[...]

3. ‚tehnična specifikacija‘ je v dokumentu vsebovana specifikacija, ki določa zahtevane lastnosti proizvoda, kakor so stopnja kakovosti, zmogljivost, varnost ali mere, vključno z zahtevami v zvezi s proizvodom glede imena, pod katerim se prodaja, izrazoslovjem, simboli, preskušanjem in preskusnimi postopki, embalažo, označevanjem ali etiketiranjem in postopki za ugotavljanje skladnosti.

[...]

4. ‚druge zahteve‘ je zahteva za proizvode, ki ni tehnična specifikacija in ki se nanaša na proizvod zaradi varovanja zlasti potrošnikov ali okolja ter vpliva na njegov življenjski cikel, potem ko je bil dan v promet, kakor so pogoji uporabe, predelave, vnovične uporabe ali odlaganja, kadar lahko taki pogoji znatno vplivajo na sestavo ali značilnost proizvoda ali na njegovo trženje;

[...]

11. ‚tehnični predpis‘ so tehnične specifikacije in drugi predpisi o storitvah, skupaj z ustreznimi upravnimi določbami, katerih upoštevanje je formalno in dejansko obvezno pri trženju, zagotavljanju storitve, ustanovitvi dobavitelja storitve ali uporabi v državi članici ali njenem večjem delu, pa tudi zakoni in drugi predpisi držav članic, razen tistih, ki so določeni v členu 10 in prepovedujejo proizvodnjo, uvoz, trženje ali uporabo izdelka ali ki prepovedujejo opravljanje ali uporabo storitve ali ustanovitev dobavitelja storitve.

[...]“

16 Člen 8 Direktive 98/34 določa:

„1. Države članice v skladu s členom 10 takoj sporočijo Komisiji vsak osnutek tehničnega predpisa, razen kadar gre le za prenos celotnega besedila mednarodnega ali evropskega standarda, ko zadostujejo podatki v zvezi z ustreznim standardom.

Komisiji navedejo tudi razloge, na podlagi katerih je uzakonitev takega tehničnega predpisa potrebna, če ti niso že jasno razvidni v osnutku.

Kadar je primerno in če še ni poslano s predhodnim sporočilom, države članice hkrati sporočijo besedilo temeljnih zakonskih in drugih predpisov, ki jih predvsem in neposredno zadeva, če je poznavanje takega besedila potrebno, da bi se ugotovile posledice osnutka tehničnega predpisa.

Države članice ponovno sporočijo osnutek po zgoraj navedenih pogojih, če ga spremenijo tako, da znatno spremenijo njegovo področje uporabe, skrajšajo prvotno predvidene roke za izvajanje, dodajajo specifikacije ali zahteve ali poostrijo sedanje specifikacije in zahteve.

[...]

Komisija nemudoma uradno obvesti druge države članice o osnutku in vseh dokumentih, ki jih je prejela; da bi pridobila mnenje, lahko ta osnutek predloži tudi odboru iz člena 5 in, kadar je primerno, odboru, pristojnemu za to področje.

[...]

3. Države članice brez odloga sporočijo Komisiji dokončno besedilo tehničnega predpisa.

[...]“

Nacionalna ureditev

17 Člen 3(2) odloka z dne 5. maja 2004 določa:

„Vsak potni list mora biti opremljen z individualno številko. Ta trinajstmestna številka je sestavljena iz oznake ‚BE‘, ki je ISO koda Belgije, dvomestne razpoznavne številke izdajatelja in devetmestne številke.“

18 Člen 2(2), drugi pododstavek, odloka z dne 28. maja 2004 določa:

„Kot dokazilo o identifikaciji in registraciji psov, ki so bili identificirani in registrirani po začetku veljavnosti tega odloka, velja potni list, katerega vzorec je določen v prilogi II k temu odloku, z dokončnim potrdilom o identifikaciji in registraciji iz člena 19. Vzorec dokončnega potrdila o identifikaciji in registraciji je določen v prilogi III tega odloka.“

- 19 Priloga II k tem odloku, na katero se sklicuje omenjeni člen 2, določa obliko vzorca potnega lista za hišne živali, ki ima 32 strani. Druga in tretja stran tega potnega lista imata tako obliko:

The image shows two pages of a pet passport form. The left page (page 1) is titled 'I. FORMAAR - FORMULAIRE - ANSETZEN - FORMER' and contains fields for name, sex, breed, address, and owner details. The right page (page 2) is titled 'II. BESCHRIJVING VAN HET DIER - DESCRIPTION DE L'ANIMAL' and contains fields for species, sex, color, and breed, followed by a section for identification and registration details.

- 20 Člen 20 odloka z dne 28. maja 2004 določa:

„Za dokončno potrdilo o identifikaciji in registraciji se štejeta samolepilni nalepki, ki se nalepita na strani 2 in 3 potnega lista.“

- 21 Člen 21 tega odloka določa:

„Po prejemu rumene kopije začasnega potrdila o identifikaciji upravljavec centralnega registra podatke o psu in o osebi, ki je zanj odgovorna, vnese v centralni register ter odgovorni osebi pošlje dokončno potrdilo o identifikaciji in registraciji in listino z naslovom ‚Sprememba odgovorne osebe/Sprememba podatkov/Smrt‘, katere vzorec je določen v prilogi IV k temu odloku. Takoj po prejemu odgovorna oseba dokončno potrdilo o identifikaciji in registraciji nalepi v potni list.“

22 Člen 22 tega odloka določa:

„V primeru prenosa psa na drugo osebo prenositelj izpolni listino ‚Sprememba odgovorne osebe/Sprememba podatkov/Smrt‘ in jo v osmih dneh pošlje upravljavcu centralnega registra. Potni list se novi odgovorni osebi preda takoj. Upravljavec centralnega registra pošlje novi odgovorni osebi dokazilo o spremembi in listino ‚Sprememba odgovorne osebe/Sprememba podatkov/Smrt‘. Nova odgovorna oseba novo dokončno potrdilo o identifikaciji in registraciji takoj po prejetju nalepi v potni list.“

23 Člen 23 tega odloka določa:

„V primeru iz člena 6 ali 7 označevalec listino ‚Sprememba odgovorne osebe/Sprememba podatkov/Smrt‘ čim prej, v vsakem primeru pa v osmih dneh, z omembo nove identifikacijske oznake pošlje upravljavcu centralnega registra. Kot dokaz registracije pod to novo identifikacijsko oznako označevalec odgovorni osebi pošlje novo dokončno potrdilo o identifikaciji in registraciji in listino ‚Sprememba odgovorne osebe/Sprememba podatkov/Smrt‘.“

24 Člen 1 odloka z dne 21. septembra 2004 je spremenil člen 14 kraljevega odloka z dne 10. februarja 1967 o uvedbi zdravstvenovarstvenega pravilnika glede stekline (*Moniteur belge* z dne 25. februarja 1967, str. 1966, v nadaljevanju: odlok z dne 10. februarja 1967), ki od te spremembe naprej določa:

„1. Pooblaščen veterinar za vsako cepljenje izda potrdilo v skladu z vzorcem, ki je priložen k temu odloku.“

2. Za psa, mačko ali belega dihurja, ki ima tetovažo ali čitljiv mikročip ali ki je identificiran ob cepljenju, pooblaščen veterinar izda potni list, ki ga je glede na primer izdala pooblaščen pravn oseba v skladu z določbami [odloka z dne 5. maja 2004] ali upravljavec centralnega registra za identifikacijo psov, ki je bil vzpostavljen na podlagi člena 27 [odloka z dne 28. maja 2004]. Po identifikaciji ali po preveritvi identitete pooblaščen veterinar vpiše opravljeno cepljenje v zgoraj navedeni potni list.

Če pes, mačka ali beli dihur že ima potni list, kakršen je naveden v prvem odstavku, pooblaščen veterinar, ki je opravil cepljenje, po preverjanju podatkov o identifikaciji dopolni ta potni list s potrebnimi podatki o opravljenem cepljenju.

3. Lastniki in imetniki živali, ki morajo biti cepljene, morajo na zahtevo enega od pristojnih organov iz člena 27, odvisno od primera, predložiti potrdilo o cepljenju ali zgoraj navedeni potni list.“

Spora o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

Zadeva C-42/10

²⁵ Tožba v postopku v glavni stvari v zadevi C-42/10, ki sta jo Vlaamse Dierenartsenvereniging in M. Janssens vložila 5. novembra 2004, se nanaša na razveljavitev odloka

z dne 21. septembra 2004 v delu, v katerem je ta odlok člen 14 odloka z dne 10. februarja 1967 spremenil tako, da zahteva, da je treba v potnem listu za hišne živali za to, da ustreza pogojem iz odloka z dne 5. maja 2004 ali odloka z dne 28. maja 2004, navesti cepljenje proti steklini.

²⁶ V zvezi s tem tožeči stranki v postopku v glavni stvari navajata, da odlok z dne 21. septembra 2004 krši načela prostega pretoka blaga, storitev in oseb, načelo svobodne konkurence, ker daje monopol Belgische Vereniging voor Identificatie en Registratie van Honden (v nadaljevanju: BVIRH), Uredbo št. 998/2003 in Odločbo 2003/803.

²⁷ V zvezi s tem omenjeni tožeči stranki trdita, da odlok z dne 21. septembra 2004 preprečuje navedbo cepljenj na tujem potnem listu za hišno žival ali na potnem listu za hišno žival, ki ga izda Vlaamse Dierenartsenvereniging. Prav tako navajata, da sklicevanje na odloka z dne 5. in 28. maja 2004 ni primerno, glede na to, da ta odloka vsebujeta dodatne zahteve v primerjavi z zahtevami, ki jih vsebuje potni list za hišno žival, ki ga določa Uredba št. 998/2003. Ta odloka naj bi v zvezi s tem potnim listom določala med drugim obveznost registracije in sledljivosti. Vendar naj bi bil namen potnega lista iz te uredbe zgolj zagotavljanje zdravstvenega varstva. Poleg tega naj zakonodajalec Unije ne bi nikoli nameraval dodati teh obveznosti, saj je identifikacija živali potrebna le za to, da se žival poveže z zdravstvenim potrdilom. Poleg tega naj ne bi bilo dovoljeno, da tretje osebe dodajajo nalepke na dokument zdravstvenega varstva, kot je to določeno z odlokom z dne 28. maja 2004. Odlok z dne 5. maja 2004 naj bi s tem, ko vzpostavlja zahtevo, da morajo potni listi, ki so izdani v Belgiji, vsebovati trinajstmestno individualno številko, presegel zahteve, ki jih postavlja Unija.

²⁸ Tožena stranka v postopku v glavni stvari odgovarja, da je zadevni potni list iz Uredbe št. 998/2003 predvsem identifikacijski dokument in da je povsem logično, da je

sprejela ukrepe za zagotovitev koherentne in enotne politike, v skladu s katero je obvezen samo en dokument, ki znotraj Belgije velja kot dokument za identifikacijo in registracijo, v premikih znotraj Skupnosti pa kot dokument za identifikacijo in kot zdravstveno spričevalo. Glede domnevnega monopola BVIRH navaja, da to združenje ni edino, ki ga je država priznala.

- 29 V teh okoliščinah je Raad van State prekinilo postopek in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

„1. Ali členi 3(b), 4(2), 5 in 17, drugi odstavek, Uredbe [št. 998/2003] ter členi Odločbe [2003/803] in priloge k tej odločbi nasprotujejo temu, da bi nacionalna ureditev potnih listov za mačke in bele dihurje, ki napotuje na vzorec in dodatne pogoje, ki so določeni v Odločbi [2003/803], poleg tega določala tudi, da mora vsak potni list vsebovati individualno trinajstmestno številko, sestavljeno iz oznake ‚BE‘, ki je ISO koda Belgije, dvomestne razpoznavne številke izdajatelja in devetmestne številke?

2. Ali členi 3(b), 4(2), 5 in 17(2) Uredbe [št. 998/2003] ter členi Odločbe [2003/803] in priloge k tej odločbi nasprotujejo temu, da nacionalna ureditev vzorec evropskega potnega lista za hišne živali uporablja tudi kot dokaz za identifikacijo in registracijo psov in poleg tega določa, da tretje osebe s samolepilnimi nalepkami vnašajo spremembe o identifikaciji lastnika in živali v delih od I do III evropskega potnega lista za hišne živali, ki ga je potrdil pooblaščen veterinar, pri čemer so prejšnji podatki o identifikaciji prelepljeni?“

Zadeva C-45/10

- 30 Tožba v postopku v glavni stvari v zadevi C-45/10, ki sta jo 30. julija 2004 vložila Vlaamse Dierenartsenvereniging in M. Janssens, se nanaša na razveljavitev odloka z dne 28. maja 2004.
- 31 V zvezi s tem tožeci stranki v postopku v glavni stvari najprej trdita, da ta odlok glede izdaje potnih listov za pse ustvarja monopolni položaj v korist BVIRH, kar veterinarjem preprečuje, da bi dali svoje potne liste za hišno žival natisniti v državi članici, ki ni Kraljevina Belgija. Poleg tega naj bi ta odlok omogočal goljufije in ustvarjal diskriminacijo zaradi povezave med identifikacijo psov v potnem listu, ki se obravnava v postopku v glavni stvari, in obveznostjo registracije in sledljivosti, čeprav ta obveznost za mačke in bele dihurje ne obstaja in kljub temu, da zakonodaja Unije te živali obravnava enako. Poleg tega naj bi ta zadnjenavedeni predpis zaradi svojega neposrednega učinka Vlaamse Dierenartsenvereniging nalagal, da stori vse, da bi lahko njegovi člani ta predpis spoštovali, hkrati pa naj bi bil odlok z dne 28. maja 2004 zaradi tega neposrednega učinka neupošteven. Tožeci stranki nato navajata, da je uporaba samolepilnih nalepk v nasprotju s ciljem Odločbe 2003/803, in sicer da se pristojnim oblastem omogoči enostaven nadzor. Nazadnje tožeci stranki navajata, da se zadevna država članica ne more sklicevati na načelo subsidiarnosti.
- 32 Tožeci stranki v postopku v glavni stvari med drugim navajata, da so določbe odloka z dne 28. maja 2004 – na podlagi katerih se vzorec potnega lista za hišne živali iz Odločbe 2003/803 uporablja kot dokaz o identifikaciji in registraciji psov, ki zaradi identifikacije lastnika in živali določajo, da je treba na potni list nalepiti samolepilne nalepke, in zaradi katerih je glede na ta vzorec potnega lista spremenjen prostor, ki je predviden za navedbo podatkov v zvezi z novim lastnikom – tehnični predpisi v smislu Direktive 98/34, ki jih je treba v skladu s členom 8 te direktive pred sprejetjem sporočiti Komisiji. V tem smislu tožeci stranki trdita, da je treba pse, ki so opremljeni s potnim listom, obravnavati kot blago.

33 V sodbi z dne 9. januarja 2006 (št. 153 336), s katero je bil zavržen predlog za odlog izvajanja izpodbijanega odloka, naj bi predložitveno sodišče menilo, da zgolj okoliščina, da določeno zadevo na ravni Unije urejajo neposredno zavezujoče določbe, ne preprečuje, da nacionalni organ, ki je pristojen za zadevno področje, kot dodatek in v splošnem nacionalnem interesu sprejme lastne določbe glede vidikov, ki niso zajeti z zakonodajo Unije, ali takrat, kadar ta zakonodaja ne preprečuje dodatne nacionalne ureditve. Tožena stranka sme torej po mnenju predložitvenega sodišča sprejeti notranjepravno ureditev, če se s tem zakonodaji Unije ne prepreči, da bi v celoti dosegla svoje učinke. Ker niti Uredba št. 998/2003 niti Odločba 2003/803 ne vsebujeta določb, ki bi se nanašale na izdelavo in izdajo potnih listov za pse veterinarjem, odlok z dne 28. maja 2004 ne presega okvira, ki je bil postavljen s to odločbo. Glede lepljenja samolepilnih nalepk v potne liste je predložitveno sodišče tudi menilo, da niti Uredba št. 998/2003 niti Odločba 2003/803 ne nasprotujeta temu, da bi se na te potne liste s samolepilnimi nalepkami nalepile individualizirane oznake, če ta praksa ne povzroča neskladij z vzorcem potnega lista, ki je določen v Odločbi 2003/803.

34 Glede na to, da sta tožeči stranki v postopku v glavni stvari vztrajali pri svojih trditvah o neskladnosti odloka z dne 28. maja 2004 z zakonodajo Unije, je Raad van State prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

- „1. Ali členi 3(b), 4(2), 5 in 17, drugi odstavek, Uredbe [št. 998/2003] ter členi Odločbe [2003/803] in priloge k tej odločbi nasprotujejo nacionalni ureditvi, na podlagi katere se evropski potni list za hišne živali uporablja tudi kot dokaz o identifikaciji in registraciji psov in ki pri tem določa, da tretje osebe vnesejo spremembe o identifikaciji lastnika in živali v delih od I do III evropskega potnega lista za hišne živali, ki ga je izdal pooblaščen veterinar, s samolepilnimi identifikacijskimi nalepkami tako, da predhodne podatke o identifikaciji prelepijo?

2. Ali so nacionalne določbe, na podlagi katerih se vzorec evropskega potnega lista za hišne živali, kakor je določen v Odločbi [2003/803], uporablja tudi kot dokaz o identifikaciji in registraciji psov in ki poleg tega določajo, da tretje osebe s samolepilnimi identifikacijskimi nalepkami vnesejo spremembe o identifikaciji lastnika in živali v delih od I do III takega potnega lista, tehnični predpisi v smislu člena 1 Direktive [98/34], ki jih je treba v skladu s členom 8 te direktive pred sprejetjem sporočiti Komisiji?“

Zadeva C-57/10

- 35 Tožba v postopku v glavni stvari v zadevi C-57/10, ki jo je 7. junija 2004 vložilo Vlaamse Dierenartsenvereniging, se nanaša na razveljavitev odloka z dne 5. maja 2004.
- 36 Glede tega tožeča stranka v postopku v glavni stvari trdi, da ta odlok krši člene 3(1)(g) ES, 30 ES, 81 ES in 82 ES, načela svobodnega pretoka blaga, storitev, oseb in kapitala, Uredbo št. 998/2003, Odločbo 2003/803 in Direktivo 98/34.
- 37 Ker je bila v odloku z dne 5. maja 2004 individualna številka potnega lista za hišno žival določena bolj podrobno, kot to predvideva zakonodaja Unije, naj ta odlok na eni strani ne bi upošteval neposrednega učinka, ki ga člen 249 ES priznava uredbam in odločbam Unije, na drugi strani pa naj bi bil tehnični predpis, ki v nasprotju z Direktivo 98/34 ni bil sporočen Komisiji.
- 38 Tožena stranka v postopku v glavni stvari navaja, da imajo pri določitvi te individualne številke nacionalni organi v skladu z Uredbo št. 998/2003 diskrecijsko pravico, ki jim omogoča sprejemanje dopolnilnih predpisov, s katerimi določijo ustrezen postopek

identifikacije. Prav tako meni, da odlok z dne 5. maja 2004 ne spada na področje uporabe Direktive 98/34.

- 39 V sodbi z dne 9. januarja 2006 (št. 153 336), s katero je bil zavrnjen predlog za odlog izvajanja omenjenega odloka, je predložitveno sodišče menilo, da zgolj okoliščina, da določeno zadevo na ravni Unije urejajo neposredno zavezujoče določbe, ne preprečuje, da nacionalni organ, ki je pristojen za zadevno področje, kot dodatek in v splošnem nacionalnem interesu sprejme lastne določbe glede vidikov, ki niso zajeti z zakonodajo Unije, ali takrat, kadar ta zakonodaja ne preprečuje dodatne nacionalne ureditve. Tožena stranka sme torej po mnenju predložitvenega sodišča sprejeti notranjepravno ureditev, če se s tem zakonodaji Unije ne prepreči, da bi v celoti dosegla svoje učinke. Ker niti Uredba št. 998/2003 niti Odločba 2003/803 ne vsebujeta določb, ki bi se nanašale na izdelavo in izdajo potnih listov za mačke in bele dihurje veterinarjem, izpodbijani odlok ne presega okvira, ki je bil postavljen s to odločbo.
- 40 Glede na to, da je tožeča stranka v postopku v glavni stvari vztrajala pri svoji trditvi o neskladnosti odloka z dne 5. maja 2004 z zakonodajo Unije, je Raad van State prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

- „1. Ali členi 3(b), 4(2), 5 in 17, drugi odstavek, Uredbe [št. 998/2003] ter členi Odločbe [2003/803] in priloge k tej odločbi nasprotujejo temu, da bi nacionalna ureditev potnih listov za mačke in bele dihurje, ki napotuje na vzorec in dodatne pogoje, ki so določeni v Odločbi [2003/803], poleg tega določala tudi, da mora vsak potni list vsebovati individualno trinajstmestno številko, sestavljeno iz oznake ‚BE‘, ki je ISO koda Belgije, dvomestne razpoznavne številke izdajatelja in devetmestne številke?

2. Ali je nacionalna ureditev, ki za potne liste za mačke in bele dihurje napotuje na vzorec in dodatne pogoje, ki so določeni v zgoraj navedeni Odločbi [2003/803], in poleg tega določa tudi, da mora vsak potni list vsebovati individualno trinajstmestno številko, sestavljeno iz oznake ‚BE‘, ki je ISO koda Belgije, dvomestne razpoznavne številke izdajatelja in devetmestne številke, tehnični predpis v smislu člena 1 Direktive [98/34], ki ga je treba glede na člen 8 te direktive pred sprejetjem sporočiti [...] Komisiji?“

Vprašanja za predhodno odločanje

Uvodne ugotovitve

- 41 Vlaamse Dierenartsenvereniging, ki je tožeča stranka v treh zadevah v postopku v glavni stvari, je v svojih stališčih navedlo dve dodatni vprašanji, na kateri bi moralo Sodišče po njegovem mnenju odgovoriti zaradi njune pomembnosti.
- 42 V zvezi s tem je treba opozoriti, da pri sodelovanju med Sodiščem in nacionalnimi sodišči, kot ga določa člen 267 PDEU, le nacionalno sodišče, ki odloča v sporu in je pristojno za izdajo sodne odločbe, glede na posebnosti spora, ki poteka pred njim, presoja tako nujnost sprejetja predhodne odločbe, da bo lahko izdalo sodbo, kot upoštevnost vprašanj, ki jih postavi Sodišču (glej v tem smislu sodbo z dne 15. oktobra

2009 v zadevi Hochtief in Linde-Kca-Dresden, C-138/08, ZOdl., str. I-9889, točka 20 in navedena sodna praksa).

- 43 Možnost določati vprašanja, ki jih je treba predložiti Sodišču, ima torej le nacionalno sodišče, stranke pa ne morejo spremeniti njihove vsebine (zgoraj navedena sodba Hochtief in Linde-Kca-Dresden, točka 21 in navedena sodna praksa).
- 44 Poleg tega sprememba vsebine vprašanj za predhodno odločanje ali odgovor na dopolnilna vprašanja, ki jih tožeča stranka v glavni stvari navaja v svojih stališčih, ne bi bila skladna z vlogo Sodišča na podlagi člena 267 PDEU in njegovo obveznostjo, da vladam držav članic in zainteresiranim strankam omogoči, da v skladu s členom 23 Statuta Sodišča Evropske unije predložijo izjave, glede na to, da so na podlagi te določbe zainteresirane stranke obveščene le o predložitvenih odločbah (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Hochtief in Linde-Kca-Dresden, točka 22 in navedena sodna praksa).
- 45 Iz tega izhaja, da Sodišče ne more preizkusiti dodatnih vprašanj, ki jih je navedlo Vlaamse Dierenartsenvereniging.

Prvi vprašanja v zadevah C-42/10 in C-57/10

- 46 V prvih vprašanjih v zadevah C-42/10 in C-57/10 predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali je treba člene 3(b), 4(2), 5 in 17, drugi odstavek, Uredbe št. 998/2003 ter člene Odločbe 2003/803 in priloge k tej odločbi razlagati tako, da nasprotujejo nacionalni zakonodaji, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ki določa oštevilčenje potnih

listov za hišne živali z individualno številko, ki je sestavljena iz dvomestne ISO kode Kraljevine Belgije „BE“, dvomestne razpoznavne številke izdajatelja in devetmestne številke.

- 47 V zvezi s tem je treba spomniti, da se določbe uredbe zaradi svoje narave in vloge v sistemu virov prava Unije v nacionalnih pravnih redih praviloma uporabljajo neposredno, ne da bi morali nacionalni organi sprejeti ukrepe za uporabo ali ne da bi moral zakonodajalec Unije sprejeti dodatne predpise (sodba z dne 28. oktobra 2010 v zadevi SGS Belgium in drugi, C-367/09, ZOdl., str. I-10761, točka 32 in navedena sodna praksa).
- 48 Vendar je za izvajanje nekaterih določb uredbe, čeprav je bilo njihovo izvrševanje podrobneje urejeno z izvedbeno odločbo, treba sprejeti nacionalne ukrepe za uporabo (glej po analogiji sodbo z dne 11. januarja 2001 v zadevi Monte Arcosu, C-403/98, Recueil, str. I-103, točka 26).
- 49 Člen 5(1)(b) Uredbe št. 998/2003 v povezavi s Prilogo II, B, točka 2(c), Odločbe 2003/803 je očitno tak primer.
- 50 Razen obveznosti, da se številka ISO države članice izdajateljice navede na začetku zaporedja znakov, ki sestavljajo individualno številko, ki jo mora vsebovati potni list za hišno žival, omenjene določbe Uredbe št. 998/2003 in Odločbe 2003/803 namreč ne določajo nobenega posebnega načina za sestavo te številke. Državam članicam tako nalagajo obveznost, da določijo način sestave te številke.

- 51 Treba je ugotoviti, da zadevna nacionalna zakonodaja v postopku v glavni stvari izpolnjuje zahteve v zvezi z oštevilčenjem potnih listov iz člena 5(1)(b) Uredbe št. 998/2003 v povezavi s Prilogo II, B, točka 2(c), Odločbe 2003/803. Ta nacionalna zakonodaja namreč določa, na eni strani, da mora biti vsak potni list opremljen z individualno številko in, na drugi strani, da morata prvi dve mesti te številke vsebovati ISO kodo Kraljevine Belgije „BE“. Zadevna nacionalna zakonodaja s tem, ko izvršuje omenjene določbe prava Unije, in s tem, ko med drugim podrobneje določa način razvrstitve drugih znakov, iz katerih je sestavljena številka potnega lista, tem določbam zagotavlja polni učinek.
- 52 Iz zgoraj navedenega je razvidno, da je treba na prvi vprašanji v zadevah C-42/10 in C-57/10 odgovoriti, da je treba člene 3(b), 4(2), 5 in 17, drugi odstavek, Uredbe št. 998/2003 ter člene Odločbe 2003/803 in priloge k tej odločbi razlagati tako, da ne nasprotujejo nacionalni zakonodaji, ki določa oštevilčenje potnih listov za hišne živali z individualno številko, ki je sestavljena iz dvomestne ISO kode zadevne države članice, dvomestne razpoznavne številke izdajatelja in devetmestne številke, če to oštevilčenje zagotavlja individualnost te identifikacijske številke.

Drugo vprašanje v zadevi C-42/10 in prvo vprašanje v zadevi C-45/10

- 53 V drugem vprašanju v zadevi C-42/10 in v prvem vprašanju v zadevi C-45/10 predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali členi 3(b), 4(2), 5 in 17, drugi odstavek, Uredbe št. 998/2003 ter členi Odločbe 2003/803 in priloge k tej odločbi nasprotujejo zakonodaji, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, v skladu s katero se na eni strani potni list za hišno žival uporablja ne samo kot dokument pri potovanju v skladu z zakonodajo

Unije, temveč tudi kot dokaz o identifikaciji in registraciji psov na nacionalni ravni, na drugi strani pa se prikaz podatkov o identifikaciji lastnika in živali, ki se vnesejo v ta potni list, razlikuje od prikaza, ki je določen z Odločbo 2003/803, sprememba teh podatkov pa se opravi tako, da se preko starih podatkov nalepi samolepilna nalepka z novimi podatki.

- 54 Glede, na prvem mestu, uporabe potnega lista za hišno žival kot dokaza za identifikacijo in registracijo psov na nacionalni ravni je treba poudariti, da gre za uporabo tega potnega lista za namene, ki so vzporedni in drugačni od namena zakonodaje Unije, ki je uskladitev zahtev v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki veljajo za netrgovske premike hišnih živali med državami članicami.
- 55 Glede tega je treba poudariti, da niti besedilo niti namen Uredbe št. 998/2003 in Odločbe 2003/803 ne omogočata zaključka, da je edina in izključna funkcija potnega lista za hišno žival ta, da izpolni cilje zakonodaje Unije, in da je zato uporaba tega potnega lista na nacionalni ravni za druge namene prepovedana. Nasprotno, iz točk obrazložitve 3 in 4 Odločbe 2003/803 in iz vzorca potnega lista, ki je priložen k tej odločbi, izhaja, da ta potni list vsebuje strani, ki omogočajo vpis podatkov, ki niso povezani z zakonodajo Unije. Tako predvideva tudi navedbo potrdil o drugih cepljenjih, ki z Uredbo št. 998/2003 niso zajeta, in rubriki o „klinični preiskavi“ in „overitvi“, tako da se potni list lahko uporabi tudi za premike teh živali zunaj Unije.
- 56 Zato uporaba tega potnega lista za namene, ki niso zajeti z zakonodajo Unije, načeloma ne more biti prepovedana.

- 57 Vendar je pomembno, da ta uporaba ne vpliva niti na učinkovito izvajanje Uredbe št. 998/2003 in Odločbe 2003/803 niti na njune cilje. Stranke v postopku v glavni stvari ali zainteresirane osebe iz člena 23 Statuta Sodišča, ki so predložile izjave, pa niso dokazale niti zatrjevale, da bi imela uporaba tega potnega lista za identifikacijo in registracijo psov na nacionalni ravni lahko tak učinek.
- 58 Glede, na drugem mestu, podatkov o identifikaciji lastnika in živali, katerih sprememba se opravi tako, da se preko starih podatkov nalepi samolepilna nalepka z novimi podatki, je treba ugotoviti, da zakonodaja, kakršna je zadevna zakonodaja v postopku v glavni stvari, učinkuje tako, da uvaja potni list za hišne živali, ki ima drugačno obliko kot vzorec potnega lista, ki je določen z Odločbo 2003/803.
- 59 Tako, čeprav Priloga I k Odločbi 2003/803 določa, da prva stran vzorca potnega lista vsebuje tri polja za vpisovanje identitete in naslova treh zaporednih lastnikov živali, zadevna zakonodaja v postopku v glavni stvari določa, da prva stran potnega lista za hišno žival vsebuje le eno polje, v katerega je treba zaporedoma nalepiti samolepilne nalepke, kadar se spremeni naslov ali identiteta lastnika živali.
- 60 V zvezi s tem je treba spomniti, da so na podlagi člena 288, četrti odstavek, PDEU sklepi Komisije, ki so naslovljeni na države članice, v celoti zavezujoči.
- 61 Poleg tega iz samega predmeta Odločbe 2003/803, iz vzorca potnega lista, ki je določen v Prilogi I k tej odločbi, in iz Priloge II, A, točka 1, k tej odločbi, v kateri je navedeno, da mora biti „[f]ormat vzorca potnega lista [...] enoten“, izhaja, da je namen te odločbe vzpostavitev dokumenta, ki je enoten ne glede na državo članico, v kateri je

izdan, in katerega obliko in vsebino morajo države članice – razen nekaterih manjših odstopanj, ki so izčrпно naštet v Prilogi II, C, točka 4, te odločbe – upoštevati.

- ⁶² S tem, ko je bila z nacionalno zakonodajo, kakršna je zadevna zakonodaja v postopku v glavni stvari, oblika prve strani potnega lista za hišno žival določena tako, da vsebuje le eno polje, ki je namenjeno navedbi identitete in naslova prvega lastnika živali, kasnejše spremembe v tem polju pa se opravijo tako, da se nalepijo samolepilne nalepke, je ta zakonodaja kršila zahtevo o enotnosti oblike, ki je določena z vzorcem potnega lista, s katero se zahteva zlasti, da so na prvi strani potnega lista za hišno žival določena polja in format, ki omogoča vpis identitete in naslova treh zaporednih lastnikov živali.
- ⁶³ Poleg tega, kot je Komisija navedla na obravnavi, nalepljenje samolepilnih nalepk ovira identifikacijo zaporednih lastnikov živali, čeprav je taka identifikacija odločilnega pomena na področju zdravstvenega varstva, Uredba št. 998/2003 in Odločba 2003/803 pa urejata prav to področje.
- ⁶⁴ Dalje, uporaba samolepilnih nalepk, kakršne so te, ki jih določa zadevna zakonodaja v postopku v glavni stvari, ki spreminjajo obliko, določeno z vzorcem potnega lista, učinkuje tudi tako, da ovira premike hišnih živali zunaj države članice izvora, pri čemer je treba v takih primerih izdati nov potni list v namembni državi članici.

65 Glede na zgoraj navedene razloge je treba na drugo vprašanje v zadevi C-42/10 in na prvo vprašanje v zadevi C-45/10 odgovoriti, da je treba člene 3(b), 4(2), 5 in 17, drugi odstavek, Uredbe št. 998/2003 ter člene Odločbe 2003/803 in priloge k tej odločbi razlagati tako, da:

- ne nasprotujejo zakonodaji, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, v skladu s katero se potni list za hišno žival uporablja ne samo kot dokument pri potovanju v skladu z zakonodajo Unije, temveč tudi kot dokaz za identifikacijo in registracijo psov na nacionalni ravni, in

- nasprotujejo nacionalni zakonodaji, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ki v potnem listu za hišno žival določa le eno polje, ki je namenjeno navedbi identitete in naslova prvega lastnika živali, kasnejše spremembe v tem polju pa se opravijo z nalepljenjem samolepilnih nalepk.

Drugi vprašanja v zadevah C-45/10 in C-57/10

66 Predložitveno sodišče v drugih vprašanjih v zadevah C-45/10 in C-57/10 v bistvu sprašuje, ali je treba nacionalne določbe, kot jih vsebuje belgijska zakonodaja, ki se na eni strani nanašajo na potni list za hišno žival, na dokazovanje identifikacije in registracije psov z uporabo tega potnega lista in na uporabo samolepilnih nalepk, s katerimi se spremenijo identifikacijski podatki o lastniku in živali, na drugi strani pa na določitev individualne številke za mačke in bele dihurje, šteti za tehnične predpise v smislu Direktive 98/34.

- 67 Glede tega je treba ugotoviti, kot izhaja iz pravne podlage Direktive 98/34, to je člena 100a Pogodbe ES (ki je po spremembi postal člen 95 ES), in iz uvodnih izjav 3 in 4 te direktive, da zakonodaja Unije, ki določa postopek za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov o storitvah informacijske družbe, prispeva k dobremu delovanju notranjega trga, pri čemer zagotavlja zlasti prost pretok blaga.
- 68 Poleg tega je imelo Sodišče priložnost pojasniti, da na področje uporabe prostega pretoka blaga spadajo le proizvodi, ki se lahko ocenijo v denarju in ki so lahko kot taki predmet poslovnih transakcij (glej v tem smislu zlasti sodbi z dne 10. decembra 1968 v zadevi Komisija proti Italiji, 7/68, Recueil, str. 617 in 626, in z dne 26. oktobra 2006 v zadevi Komisija proti Grčiji, C-65/05, ZOdl., str. I-10341, točke od 23 do 25).
- 69 Ni pa sporno, da potni listi za hišne živali, ko enkrat vsebujejo individualno številko in identificirajo neko posamično žival, kot taki ne morejo biti predmet poslovnih transakcij.
- 70 Izključena je torej možnost, da bi bilo mogoče te potne liste opredeliti za „blago“ v smislu sodne prakse Sodišča in da bi se zanje uporabljala Direktiva 98/34. Zato predpisov, kakršne vsebuje zadevna belgijska zakonodaja v postopku v glavni stvari, ni mogoče šteti za tehnične predpise, ki jih je treba v skladu s členom 8 te direktive predhodno sporočiti Komisiji in jih nacionalno sodišče v primeru, da Komisiji niso bili sporočeni, ne sme upoštevati (glej v tem smislu sodbo z dne 8. novembra 2007 v zadevi Schwibbert, C-20/05, ZOdl., str. I-9447, točki 33 in 44 in navedena sodna praksa).

- 71 Iz zgoraj navedenih ugotovitev izhaja, da je treba na drugi vprašanji v zadevah C-45/10 in C-57/10 odgovoriti, da nacionalne določbe, kot jih vsebuje zadevna zakonodaja v postopku v glavni stvari, ki se na eni strani nanašajo na potni list za hišno žival, na dokazovanje identifikacije in registracije psov z uporabo tega potnega lista in na uporabo samolepilnih nalepk, s katerimi se spremenijo identifikacijski podatki o lastniku in živali, na drugi strani pa na določitev individualne številke za mačke in bele dihurje, niso tehnični predpisi v smislu člena 1 Direktive 98/34, ki jih je treba v skladu s členom 8 te direktive predhodno sporočiti Komisiji.

Stroški

- 72 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (tretji senat) razsodilo:

- 1. Člene 3(b), 4(2), 5 in 17, drugi odstavek, Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 998/2003 z dne 26. maja 2003 o zahtevah v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki se uporabljajo za netrgovske premike hišnih živali in o spremembi Direktive Sveta 92/65/EGS ter člene Odločbe Komisije z dne 26. novembra 2003 o določitvi vzorca potnega lista za premike psov, mačk in belih dihurjev znotraj Skupnosti (2003/803/ES) in priloge k tej odločbi**

je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo nacionalni zakonodaji, ki določa oštevilčenje potnih listov za hišne živali z individualno številko, ki je sestavljena iz dvomestne ISO kode zadevne države članice, dvomestne razpoznavne številke izdajatelja in devetmestne številke, če to oštevilčenje zagotavlja individualnost te identifikacijske številke.

2. Člene 3(b), 4(2), 5 in 17, drugi odstavek, Uredbe št. 998/2003 ter člene Odločbe 2003/803 in priloge k tej odločbi je treba razlagati tako, da:

- ne nasprotujejo zakonodaji, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, v skladu s katero se potni list za hišno žival uporablja ne samo kot dokument pri potovanju v skladu z zakonodajo Unije, temveč tudi kot dokaz za identifikacijo in registracijo psov na nacionalni ravni, in

- nasprotujejo nacionalni zakonodaji, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ki v potnem listu za hišno žival določa le eno polje, ki je namenjeno navedbi identitete in naslova prvega lastnika živali, kasnejše spremembe v tem polju pa se opravijo z nalepljenjem samolepilnih nalepk.

3. Nacionalne določbe, kot jih vsebuje zadevna zakonodaja v postopku v glavni stvari, ki se na eni strani nanašajo na potni list za hišno žival, na dokazovanje identifikacije in registracije psov z uporabo tega potnega lista in na uporabo samolepilnih nalepk, s katerimi se spremenijo identifikacijski podatki o lastniku in živali, na drugi strani pa na določitev individualne številke

za mačke in bele dihurje, niso tehnični predpisi v smislu člena 1 Direktive 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov o storitvah informacijske družbe, kakor je bila spremenjena z Direktivo 98/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. julija 1998, ki jih je treba v skladu s členom 8 te direktive predhodno sporočiti Evropski komisiji.

Podpisi